

Is a Shofar *Muktzeh* When Not in Use?

After one has finished blowing the shofar or hearing shofar-blowing on Rosh Hashana, is the shofar *muktzeh* from that point on?

5. שולחן ערוך אורח חיים ס"י תקפח סע' ה
יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת אין תוקעין בשופר. הגה: ואסור למלטל, אם לא לצורך גופו ומקומו.

מגן אברהם שם ס"ק ה
לצורך גופו – וביום טוב אסור להשתמש בו כלל ...
דהוקצה למצותו:

משנה ברורה שם ס"ק טו
לצורך גופו – שרוצה לשאוב בו מים, וכחאי גוונא; ודוקא בשבת מותר, דכיון דאין תוקעין, לא הוקצה למצותו, מה שאין כן ביום טוב, אף שאין איסור מלטול בשופר אפילו כל היום ... מכל מקום להשתמש בו אסור, שהרי הוקצה למצותו

6. משנה ברורה ס"י תקצו ס"ק ג
אין לתקוע עוד וכו' – דכיון שאין צריך, הוי ככל שאר יום טוב שאסור לתקוע משום שבות. ועיין במ"ז שדעתו דיום טוב של ראש השנה אינו דומה לשאר יום טוב בזה, אבל רוב האחרונים הסכימו לאסור כדברי הרמ"א. ולענין מלטול לכולי עלמא שרי כל היום, דהא ראוי לתקוע בו להוציא אחרים שלא יצאו עדיין:

1. שולחן ערוך אורח חיים ס"י תקצו סע' א
הגה: ויש מקומות נוהגין לחזור ולתקוע שלושים קולות; ולאחר שיצאו בזה, שוב אין לתקוע עוד **בחנם**; אבל קמן, אפילו הגיע לחינוך, מותר לומר לו שיתקע, ומותר לו לתקוע כל היום.

2. טור אורח חיים ס"י תקפט
ואף על פי שנשים וקטנים פטורים, יכולין לתקוע ולברך ואין מוחזין בידן, ואין כאן משום איסור תקיעה ביום טוב ולא משום ברכה לבטלה. וכתב בעל העיטור: אחר שיצא כבר, אינו יכול לתקוע להוציאן אלא אם כן לא יצא, שנמצא תוקע להוציא את עצמו. וכן נוהגין באשכנז לתקוע לנשים היולדות קודם שיתקעו בבית הכנסת כדי שיוציא התוקע גם את עצמו. ואבי העזרי כתב, שאפילו אחר שיצא, יכול לתקוע להם ולהוציא השופר בשבילם אפילו דרך רשות הרבים, ולזה הסכים אדוני אבי זכרוננו לברכה:

3. גמרא, ראש השנה דף לג עמ' א
אין מעכבין את התינוקות מלתקוע. הא נשים – מעכבין? והתניא: אין מעכבין לא את הנשים ולא את התינוקות מלתקוע ביום טוב!

4. ט"ז על שולחן ערוך אורח חיים ס"י תקצו סע' א

אין לתקוע עוד בחנם – ... ומדברי שניהם נלמד דאין איסור שבות שייך בתוקע ביום טוב תקיעת רשות, ומתניתין ד"אין מעכבין התינוקות כו", דמשמע דיש איסור לתקוע בעצמו, מיירי בשבת ... אבל ביום טוב גרידא, אין שום איסור בעולם, דהא מסקינן בגמרא ... דתקיעה חכמה ואינה מלאכה ואין בה שבות, רק משום גזירה דרבה דהיינו שמא יעבירונו לאומן ארבע אמות בראש השנה. וזה אין שייך ביום טוב גרידא; ותו, דאם כן גבי לולב נמי, בתר דנפיק ביה יהיה אסור ליטלו, דחד טעמא הוא בשופר ובלולב משום שבות א', ובאמת מצינו בלולב ביקירי ירושלים להיפך ...